

РЕШЕНИЕ

№ 18721

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 15.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **3659** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалбата на Сдружение „Български хелзинкски комитет“ - С., срещу Отказ на Директора на дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието на Република България да предостави достъп до обществена информация по т. 1 от Заявление с вх. № 95-00-17/11.02.2025 година, обективизиран в Писмо с изх. № 95-00-17#8/24.03.2025 година.
Жалбоподателят твърди, че отказът е постановен при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваният отказ и да върне преписката по заявлението на административния орган с указания за предоставяне на исканата информация.
В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваният отказ. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски. В писмено становище от 15.05.2025 година излага подробните си съображения за основателност на жалбата.
Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че отказът е законосъобразен. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение.
Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Със Заявление с вх. № 95-00-17/10.03.2025 година жалбоподателят е сезирал Министъра на

правосъдието с искане да му предостави : 1.) Цялата документация, подготвена в Министерство на правосъдието, във връзка с уведомяването на Европейската комисия за предприетите от нашата държава мерки за транспониране на изброените по-долу директиви в националното ни законодателство, включително таблиците за съответствие; 2.) Цялата документация, подготвена в Министерството на правосъдието във връзка с кореспонденцията в Европейската комисия по повод предприетите от нея правни действия срещу нашата държава, съгласно чл. 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, поради неизпълнението на задължения, произтичащи от законодателството на Европейския съюз, свързани с изброените по-долу директиви.

С Писмо с изх. № 95-00-17#8/24.03.2025 година Директорът на дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието на Република България е приел, че исканата информация досежно таблиците за съответствие попада в приложното поле на чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, поради което не може да я предостави. Приел е, че подробно описаните Директиви са въведени посредством нормативни актове в българското законодателство, които са публично достъпни.

Съдът намира, че подадената жалба е допустима за разглеждане, тъй като обжалваният акт не е връчен на жалбоподателя.

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган – Директорът на дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието на Република България, оправомощен със Заповед № ЛС-04-51/21.01.2025 година от Министъра на правосъдието на Република България, орган по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

Съдът намира, Заявлението отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ за съдържание.

Жалбоподателят е поискал цялата документация, подготвена в Министерство на правосъдието, във връзка с уведомяването на Европейската комисия за предприетите от нашата държава мерки за транспониране на подробно посочени Директиви, включително таблиците за съответствие.

Писмото съдържа ясни мотиви, поради което съдът намира, че при постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които представляват основания за отмяната му.

Съдът намира, че поисканата информация следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ.

Съдът намира, че исканата информация трябва да се предостави на заявителя.

Следва да се посочи, че поисканата информация е създадена от органа и следва да се съхранява от него.

Съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

Надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 или чл. 3а, арт. § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай е налице надделяващ обществен интерес, тъй като търсената информация касае работата на органа по транспониране и прилагане на правото на Европейския съюз, касаеща всеки гражданин на Република България.

Предвид горното съдът намира, че оспореният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението. При новото произнасяне задълженият субект следва да предостави на заявителя исканата информация.

При този изход на производството, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Министерство на правосъдието, като юридическо лице, следва да бъде осъдено да заплати на жалбоподателя сума в размер на 1 010 лева, представляваща платена държавна такса за образуване на делото и изплатено възнаграждение за един адвокат.

Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение при съобразяване на фактическата и правна сложност на делото, както и достойното заплащане на адвокатския труд.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ на Директора на дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието на Република България да предостави достъп до обществена информация по т. 1 от Заявление с вх. № 95-00-17/11.02.2025 година, обективиран в Писмо с изх. № 95-00-17#8/24.03.2025 година и ИЗПРАЩА преписката на Директора на дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието на Република България за произнасяне в 14 дневен срок от получаването и.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието ДА ЗАПЛАТИ НА Сдружение „Български хелзински комитет“, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4, сумата от 1 010 (хиляда и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: